

A Camprodon trobem un dels clàssics de l'estiu, com és el Festival Isaac Albéniz, que en l'edició d'enguany va dedicar una atenció especial a la memòria de la gran pianista Alicia de Larrocha en el centenari del seu naixement. Sense moure'ns de la vila camprodonina, citem dos festivals més: el Festival Macroclima, que va oferir una àmplia oferta no només musical, sinó també gastronòmica, i el Festival de Música de la Vall de Camprodon, amb una sèrie de concerts repartits entre tots els pobles de la vall. I a Camprodon encara, el dia 6 d'agost passat es van cloure les activitats organitzades per commemorar el centenari del passeig Maristany amb la presentació del llibret *Curiositats del Maristany*, i de la reposició de la placa original, que es va poder recuperar.

De la resta d'activitats musicals que es van dur a terme en altres municipis, volem deixar constància de les del XXVIII Festival del Comte Arnau a la vila de les Abadesses; la vintena edició del Festival Romànic en Viu, que va tenir lloc als poblets de la baronia de Toses; la quaranta-quatre edició del Festival de Música i la trenta-quatre del Curs d'Interpretació Musical a la ciutat de Ripoll; la tretzena Trobada d'Acordionistes a les Lloses (a Portavella el 27 de juliol, i a Matamala el 28); el II Cicle d'Arts Es-

cèniques i Musicals a Planoles; Música a la Capella, a la vileta d'Espinavell, etc.

Pel que fa a altres activitats no estrictament musicals, cal dir que a la població de Ribes de Freser va tenir lloc la Tercera Festa de l'Estiu, amb la voluntat de recordar l'arribada dels primers estiuejants a la vila a les darreries del segle XIX, i que enguany es va centrar en els anys vint del segle passat, i el Festival Gollut de cinema, que en l'edició d'aquest estiu pivotà sobre el cinema d'autor, amb el lema «Resseguint el tàlveg».

Tradicions | En aquest escrit epígraf s'inclouen la Festa del Segar i del Batre que es va fer a Gombren, i el Cap de Setmana Ramader de Setcases; per la seva banda, Ripoll emplenà els dies del segon cap de setmana d'agost amb el XXV Mercadal del Comte Guifré que, tal com deixa endevinar el nom, té com a finalitat commemorar d'una manera ben lúdica el seu passat medieval. En relació amb les activitats preindustrials i artesanes del passat, també a Ripoll, la Farga Palau, juntament amb els divuit museus i espais patrimonials del Sistema Territorial del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya, es va incorporar com a part d'una ruta regional nova de la Ruta Europea de Patrimoni Industrial.

LA SELVA

Text > **SEBASTIÀ GODAY**

Bonaventura Anson | Cap artista s'ha vanagloriat tant de pertànyer a Tossa de Mar com Bonaventura Anson (1945-2021). En aquest context, a les sales del castell de Calonge s'ha pogut veure una exquisida antològica que ha retut homenatge al gran artista i persona que va ser i al Ventura que omplia el mar de mirada —a tall de Vinyoli—, però s'escarrassava per retornar-nos-el amb sensacions, i préstecs de llum, de colors, de profunditat en la seva pintura o escultures. La bellesa espiritual del mateix Ventura s'entreteixia amb els materials (marbre, sobretot) que li servien de basament escultòric, però sovint hi afegia aquell toc humà, aquella referència als problemes del món, de la vida quotidiana, perquè en Ventura era i serà un artista total, sempre embolcallat pel mar tossenc, la seva gent i el seu salar; investigant l'ànima del marbre o en els gestos dels pinzells ensabats en l'enyor de la bellesa.

Centenari de la Biblioteca Joan Vinyoli de Santa Coloma de Farners
El 29 de juny de 2023 es va celebrar el

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **JOSEP SALA I CULLELL**,
resident a Trondheim (Noruega)

«Trondhjem és l'últim nucli social important d'aquest cantó d'Europa. És la ciutat més alta que existeix. Les últimes manifestacions típiques de la vida social —els militars i els capellans, els patrons, els obrers, les banques i les fàbriques i les llibreries— són a Trondhjem. La frontera d'Europa és aquí.»

Aquest és l'inici de l'article que Josep Pla va publicar poc després de visitar la ciutat l'agost de 1926, i que va incloure a *Cartes de lluny*. El nom avui s'escriu d'una altra manera, però la descripció encara és exacta. Trondheim, a seixanta-tres graus de latitud nord, és el darrer lloc del nostre hemisferi on es pot trobar una catedral gòti-

>> Algunes de les peces de Bonaventura Anson a l'antològica del castell de Calonge.
(Foto: FUNDACIÓ VALVI. MAGUI NOGUER.)

centenari de la més antiga de les biblioteques que va posar en marxa l'antiga Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Catalunya i Balears, ara coneguda com "la Caixa", per la voluntat del senyor Francesc Moragues Barret, que estiujejava a Santa Coloma i, aleshores, era el primer director general de l'entitat. Al llarg d'aquest segle, la biblioteca ha tingut tres feso-

mies arquitectòniques tot i estar ubicada sempre al mateix solar adjacent a l'edifici de "la Caixa", abans dit «parc del Bon Mot», que ara, però, és de titularitat municipal, i està integrada a la Xarxa de Biblioteques de la Diputació de Girona. A la celebració, presidida pel diputat de Cultura, Albert Piñeira, i l'alcaldesa de Santa Coloma, Carme Salamanya, van assistir totes les di-

rectores vives de la biblioteca, a més de les descendents de les traspassades. Va ser un acte emotiu i, es miri per on es miri, una prova incontestable de la potència cultural que han representat i representen les biblioteques. A títol anecdòtic, Joan Vinyoli, de qui la biblioteca fa el nom, en va ser un aprofitat usuari quan estiujejava al poble. Un orgull.

Sequera | Probablement a final d'agost, mentre escric aquestes línies, l'embassament de Susqueda conté un vint i escaig per cent de la seva capacitat, ho sap tothom, com també que no hi ha hagut contrarietats inoportunes amb les aixetes dels domicilis particulars, o que tot passejant pels pobles selvatans hem vist totes les piscines, privades i públiques, a ple rendiment, refrescant *tutti quanti*. Hem gaudit de magnífics festivals de música de tota mena, i ens hem alegrat que un incendi a la GI-543, a prop d'Arbúcies, no hagi estat més que un ensurt menor... però per arribar a Susqueda, tramuntant tota mena de boscos assedegats (ara li diuen *estrès hídric*), hom es perd entre sureres, alzines, castanyers, romegueres i tota mena de botàniques col·lapsades, i diuen que tot just és un preludi del futur. Fa feredat.

ca, una sinagoga, un tramvia. Un cop passada Trøndelag, la regió central del país, comença el nord inhòspit.

La petjada catalana a Trondheim és ben escassa. En una illa del fiord hi ha les ruïnes del monestir de Tautra, que va fundar l'orde del Cister el 1207 (mig segle després de Poblet i Santes Creus), o sigui que potser hi havia algun monjo del comtat de Barcelona. El primer català notable que hi va viure va ser l'artista barceloní Ramon Isern. Republicà, exiliat a França, capturat pels nazis i empresonat a Burgos, el 1954 va exposar la seva obra a Oslo, i allà hi va conèixer una actriu noruega. Isern va trencar amb la vida anterior, va ar-

ribar a ser professor d'arquitectura a la universitat, i hi va deixar un grapat d'escultures escampades.

Avui la colònia catalana no és gaire nombrosa, amb una vintena de membres a tot estirar, i gairebé tots hi vam arribar com a estudiants universitaris o per treballar en la sanitat. Malgrat la cordialitat local, no hi ha terme mitjà: la força primordial del país és aclaparadora, i si no t'atrapa és millor deixar-ho estar. Torno a Josep Pla, que descrivia així les condicions de l'entorn: «El clima és terrible, el sol no existeix, la natura és imponent, no hi ha res a peu pla, les distàncies són enormes»; però al final havia de concloure que «si els

noruecs viuen a Noruega és que s'hi deuen haver acostumat». Suposo que els catalans que residim a aquesta latitud podem dir el mateix.

Trondheim, a seixanta-tres graus de latitud nord, és el darrer lloc del nostre hemisferi on es pot trobar una catedral gòtica, una sinagoga, un tramvia